

הישוב בנש-bin, צריך להרחיק שלשים ריס, וαιלו במשנה בכבא בתרא שסיבת הרחיקת השובך הוא כדי שלא יפסידו היונים בכוואם למלאות כריסם, אין צריין להרחיק את השובך אלא חמשים אמה.

ומקשין: **ומיישט שלשים רים, ותו לא [וכי אטו אין הם שנות ומרתחות אלא שלשים ריס בלבד]?**

וחתנייא:

"אין פורסין נשבים ליונים, אלא אם כן הרחיק מן היישוב שלשים ריס, بما דברים אמרוים בדבר, אבל **בישוב: אפילו במרחך מהא מיל [מן העיר] לא יפרום נשבין ?**"⁽¹³⁾

רב יוסף אמר: זו שניינו ש"בישוב" אפילו מהא מיל לא יפרוס הינו **בישוב ברמבים,** כשהיו נמצאות בין הכרמים, שנות הן מכרם לכרם אפילו מהא מיל.

שניינו במשנה: אין פורסין **נישבין ליוונית אלא אם כן היה רחוק מן היישוב שלשים ריס:**

ומקשין: **ומי אзолי בולי Hai [וכי הולכים היונים מרחק גדול כל כך], עד שיש לחוש במרחך זה שיילכדו היונים של היישוב ?**

וחתנן בכבא בתרא כג א:

מרחיקין את השובך מן העיר חמשים אמה, כדי שלא יפסידו היונים הבאים ממנה את התבואה והפירוט שביב עיר, הרי שאין הם מתרחות מעל חמשים אמה ! ?

אמר אביי:

מיישט **שייטי טבא, ברסיהו בחמשים אמה מליא** [שנות הם בעולם למרחך רב, אך כריסם מתמלאת בחמשים אמה], ולכן, במשנתנו שהחשש הוא **שמא יילכדו יוני**

ב"שיטה מקובצת" בבא בתרא כג א. והרמב"ן בכבא בתרא כג א על הסוגיא דשם, שהוא עיין **סוגיתנתו**, סובר אף הוא, שלפי הבנת הגמara בקיושיתה, "ישוב" הינו ישב של זרים, ומושם שמלאים הם את כריסם אפילו עד מהא מיל, אלא שהוסיף: "ואפשר דמיישט נמי **שייטי בישוב [של זרים]** טפי מדבר, מאילן לאיין ומוסכה לסתוכה; אלא לאביי, כיון דאמר דאפילו מישט נמי לא **שייטי** אלא שלשים ריס, ומילא כריסיהו בחמשין אמהatta, מי "ובישוב", ואתרתי מיל דאבי קשיא, וחידא מיניהו נקט, מושם דאית ביה תרתי, דקאמו [אביי]: לעולם לא **שייטי** אלא שלשים ריס בין למזונות בין לשוט", [וראה שם שהביא, שיש משנים הגירסאות בגמara, והוא לא ניחא לו בזה]. והרשב"א כתוב שם: "והנכון, שהמקרה הזה

13. נחלקו הראשונים בכיוור קושיות הגמara, [ולפי פשטונו צריך ביאור, מי קשיא על אביי, שהרי הברייטה גופה צrica ביאור, מה הוא "ישוב" ומה טעם החילוק, ואני עניין לתירוץ של אביי]:

שיטת הריצב"א בתוספות: הגמara הבינה בקיושיתה, **ש"ישוב"** הינו ישב של זרים, כלומר: שעל יד העיר יש שדות זרעות, ואז אפילו אם נמשכות השדות עד מהא מיל ואפילו יותר, לא יפרוס נשבין, ומושם שהם מתרחות, יותר משלשים ריס כדי למלאות כריסם בזרעים,

הרי שאין כריסם מתמלאת בחמשים אמה ? ? וביאור לשון הגמara הוא: ומישט בישוב של זרים **שלשים ריס, ותו לא ! ?** ומתרצת הגמara שאין הנידון בישוב של זרים, ואין הטעם מושם אכילה [ועל דרך זה פירוש הרוא"ש